यो ब्राह्मणस्य साहाय्यं कुर्य्यादर्थेषु कर्हिचित् । क्षत्रियः स शुभाँल्लोकान् प्राप्नुयादिति मे मतिः ।
क्षत्रियस्यैव कुर्व्वाणः क्षत्रियो बधमोक्षणं । विपुलां कीर्त्तिमाप्नोति लोकेऽस्मिंश्च परत्र च ।
वैश्यस्यार्थे च साहाय्यं कुर्व्वाणः क्षत्रियो भुवि । स सर्व्वेष्वपि लोकेषु प्रजारञ्जयते ध्रुवं ।
शूद्रन्तु मोचये द्राजा शरणार्थिनमागतं । प्राप्नोतीह कुले जन्म सद्द्रव्ये राजपूजिते । १२९५
एवं मां भगवान् व्यासः पुरा पौरवनन्दन । प्रोवाचासुकरप्रश्नस्तस्मादेवं चिकीर्षितं ।
इत्यादिपर्व्वणि बकबधपर्व्वणि कुन्तीयुधिष्ठिरवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उपपन्नमिदं मातस्त्वया यद्बुद्धिपूर्व्वकं । आर्त्तस्य ब्राह्मणस्यैतदनुक्रोशादिदं कृतं ।
ध्रुवमेष्यति भीमोऽयं निहत्य पुरुषादकं । सर्व्वथा ब्राह्मणस्यार्थे यदनुक्रोशवत्यसि ।
यथात्विदं न विन्देयुर्न्नरा नगरवासिनः । तथाऽयं ब्राह्मणो वाच्यः परिगाह्यश्च यत्नतः ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो रात्र्यां व्यतीतायामन्नमादाय पाण्डवः । भीमसेनो ययौ तत्र यत्रासौ पुरुषादकः । १२९०
आसाद्य तु वनं तस्य रक्षसः पाण्डवो बली । आजुहाव ततो नाम्ना तदन्नमुपपादयन् ।
ततः स राक्षसः क्रुद्धो भीमस्य वचनात्तदा । आजगाम सुसंक्रुद्धो यत्र भीमो व्यवस्थितः ।
महाकायो महावेगो दारयन्निव मेदिनीं । लोहिताक्षः करालश्च लोहितश्मश्रुमूर्द्धजः ।
आकर्णाद्भिन्नवक्त्रश्च शङ्कुकर्णो विभीषणः । त्रिशिखां भ्रुकुटीं कृत्वा सन्दश्य दशनच्छदं ।
भुञ्जानमन्नं तं दृष्ट्वा भीमसेनं स राक्षसः । विवृत्य नयने क्रुद्ध इदं वचनमब्रवीत् । १२९५
कोऽयमन्नमिदं भुङ्क्ते मदर्थमुपकल्पितं । पश्यतो मम दुर्बुद्धिर्यियासुर्यमसादनं ।
भीमसेनस्ततः श्रुत्वा प्रहसन्निव भारत । राक्षसं तमनादृत्य भुङ्क्त एव पराङ्मुखः ।
रवं स भैरवं कृत्वा समुद्यम्य करावुभौ । अभ्यद्रवद्भीमसेनं जिघांसुः पुरुषादकः ।
तथाऽपि परिभूयैनं प्रेक्षमाणो वृकोदरः । राक्षसं भुङ्क्त एवान्नं पाण्डवः परवीरहा ।
अमर्षेण तु संपूर्णः कुन्तीपुत्रं वृकोदरं । जघान पृष्ठे पाणिभ्यामुभाभ्यां पृष्ठतः स्थितः । १२८०
तथा बलवता भीमः पाणिभ्यां भृशमाहतः । नैवावलोकयामास राक्षसं भुङ्क्त एव सः ।
ततः स भूयः संक्रुद्धो वृक्षमादाय राक्षसः । ताडयिष्यंस्तदा भीमं पुनरभ्यद्रवद्बली ।
ततो भीमः शनैर्भुक्त्वा तदन्नं पुरुषर्षभः । वार्य्युपस्पृश्य संहृष्टस्तस्थौ युधि महाबलः ।
क्षिप्तं क्रुद्धेन तं वृक्षं प्रतिजग्राह वीर्य्यवान् । सव्येन पाणिना भीमः प्रहसन्निव भारत ।
ततः स पुनरुद्यम्य वृक्षान् बहुविधान् बली । प्राहिणोद्भीमसेनाय तस्मै भीमश्च पाण्डवः । १२८५
तद्वृक्षयुद्धमभवन्महीरुहविनाशनं । घोररूपं महाराज नरराक्षसराजयोः ।
नाम विश्राव्य तु बकः समभिद्रुत्य पाण्डवं । भुजाभ्यां परिजग्राह भीमसेनं महाबलं ।
भीमसेनोऽपि तद्रक्षः परिरभ्य महाभुजः । विस्फुरन्तं महाबाहुं विचकर्ष बलाद्बली ।
स कृष्यमाणो भीमेन कर्षमाणश्च पाण्डवं । समयुज्यत तीव्रेण क्लमेन पुरुषादकः ।
तयोर्व्वेगेन महता पृथिवी समकम्पत । पादपांश्च महाकायांश्चूर्णयामासतुस्तदा । १२९०